

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 191.

14. Grudnia 1818.

Ta gazeta wychodzić będzie w roku przyszłym co dzień, wyjąwszy Niedziele i święta uroczyste; wydawane zaś będą to tygodni po trzy razy wiadomości polityczne, a po trzy razy Rozmaitości, w których umieszczają się będą także i Pożycie.

Do każdego numeru tak Gazety iako i Rozmaitości, załączony będzie Dodatek, zawierający doniesienia urzędowe i prywatne; spisy osób przybywających i odjeżdżających, obieg pieniężny, ceny targowe, i t. p.

Lubod tym sposobem liczba arkuszy znacznie pomnożoną będzie, przecież dotychczasna cena prenumeraty w kwocie D wudziestu i czterech ZR. W. W. zostawia się także i na czas od 1go Stycznia do ostatniego Czerwca 1819. — PP. Prenumeratorowie zechcą tę gazetę zamówić jeszcze przed końcem bieżącego miesiąca, a to, we Lwowie w Expedycyi gazety, u C. K. naczelnego Urzędu pocztowego, zaś na Prowincyi w C. K. Urzędach pocztowych.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Wiadomości z Madrytu, umieszczone w gazetach Francuzkich, a dochodzące do d. 22. Października, zawierają między innymi: „Uroczystość imienin Królewskich obchodzona d. 14. Października przez wielką galę, całowanie ręki u Dworu, wystrzały działowe i oświecenie miasta. Minister przychodów P. Imaz, ma mieć chęć do złożenia urzędu, dla swej chorowitości. — Zaiste potrzeba mieć żelazne zdrowie, aby w tym Kraju być Ministrem przychodów. Dla tego też nikt nie ubiega się o ten Urząd, podczas gdy Panów Lazano de Torres, Xiążęcia San Carlos i P. Labradora głoszą iż następcami pierwszego Ministra, P. de Casa Irujo, który ma być za nadto umiarkowanym. Wielkie niezadowolowanie sprawiło rozporządzenie Ministra sprawie wiadomości, sprawującego także interessa duchowne, w skutku którego wszyscy zakonnicy sekularyzowani opuścić mają Stolicę, i pod pozor Biskupów, udać się do swoich Dyiecezji, jeżeli sekularyzowani są przez Papieża; zaś do samych klasztorów, jeżeli ich tylko Biskupi sekularyzowali. Wielu z tych Zakonników towarzyszyło w ostatnich wojnach, a temsamem zboczyło znacznie z drogi wskazującej cnoty klasztornej.“

Listy Madryckie odebrane w Paryżu, sprzeciwiają się domysłom, iakoby Poseł Angielski był sprzężyną wiadomego upadku trzech Ministrów Hiszpańskich; owszem miał on być w dobrem zachowaniu i w Ministerstwie szukać zaś źródła zmiany w Ministerstwie szukać należy w nienawiści Duchownych i Szlachty przeciw systematowi finansowemu Ministra Garaja. Bencomo Patriarcha Indyi i Spo-

wiednik Królewski, nadał przewagę stronie opozycyey pewnego Stanu, mającego w Hiszpanii godło: „Lepiej aby Państwo upadło, aniżeli by miano naruszyć Kościół!“ Jakkolwiek więc P. Imaz ufa, że chce tryumfować się planu poprzednika swego, przecież nie ogłoszono jeszcze bulli Papieżkich, względem zabrania na Szarb rozmaitych dochodów duchownych i zmniejszenia klasztorów. — „Nie-wiedzieć, (tak opiewają daley te listy) czyli Hiszpania poprzestanie na pośrednictwie pięciu wielkich Mocarstw, w sporach swoich z Portugaliją. Tyle zda się rzecz pewną, że Hrabia Palmella starał się w imieniu Króla Brazylijskiego, aby Monarchów będących w Ahwizgranie, obeznać z istotnem położeniem rzeczy. Niektórzy sądzą, że Hiszpania, nie czekając rozstrzygnięcia Kongresu, wysła swoją wielką wyprawę dla zajęcia Montevideo. Z tem wszystkiem, nie zda się to być tak łatwą rzeczą, zwłaszcza że Portugalcykowie mają w tej okolicy 6000 wojska. Tym czasem mało jest podobieństwa do tego, aby między obojgiem Mocarstw przyszło do nieprzyjacielskich kroków, ile że jeszcze bardzo wiele niedostało do tego, aby wielka wyprawa gotową była do rozwinięcia żagli. Zbývá na pieniądzech, na wojsku i na okrętach przewozowych. Nawet względem wyboru Dowodcy nie mogą się jeszcze pogodzić; i to może jest przyczyną, że P. Casa Irujo nastroił łagodniejszy ton przeciwko powstańcom. Usiłuje on także, utrzymywać niejako środek między Ministrem Rossyjskim i Angielskim, aby żadnemu z nich nie dopuścić przewagi.“

Gazeta Francyi (de France) donosi, że Gubernator Kadyxu i Andaluzyi Margabia de Castel Dorine odwołanym został,

miejsce zaś jego obiał Jenerał Hrabia Abisbal, który wciąż jeszcze ma naczelne dowodztwo nad wielką wyprawą do Ameryki.

Wielka Brytania.

Jedna z gazet opozycyjnych donosi: „Pomimo wybiegi Agentów Hiszpańskich, i we wszystkich gazetach umieszczonego listu Deputowanego Wenecuelńskiego, który Jenerałowi Macgregorowi zaprzeczał wszelkiego charakteru dyplomatycznego, Jenerał ten na samo imię swoje i sławę wojskową zebrał przecież 1500 żołnierzy i mnóstwo broni z fabryk Birminghamskich, a mając wiatr pomysłu, opuścił Tamizę. Łatwość i prętkość w znalezieniu kredytu i w wykonaniu przedsięwzięcia swojego, odbiła niezmiernie od trudności towarzyszących Agentom Hiszpańskim, gdy przybędą do Londynu dla skupowania broni i najmowania okrętów transportowych. Wprawdzie ofiarowali oni assygnacye zamiast gotowych pieniędzy, lecz nie jest to jedynym powodem doświadczanej niepomysłności w ich sprawunkach; największa część Ludu Angielskiego posiada przyrodzony wstręt do popierania sprawy Rządu absolutnego przeciwko sprawie wolności. Nie mało przyczyniły się zapewne do tego także i najnowsze wiadomości z Radyxu (z d. 16. Października), w skutku których, jeden świadek naoczny mieniący się bezstronnym twierdzi, iż cała ta wielka wyprawa Hiszpańska na to tylko wyrachowana, aby z jedney strony nabawić strachu powstańców, z drugiej omamić Mocarstwa Europejskie, których pośrednictwa żądano, i zupełną nicosć w którą Hiszpania pogrążona, przed obiema stronami ukryć. Zbывa im nietylko na okrętach przewozowych, ale nawet okręty liniowe cierpią niedostatek lin, żagli i maytków, a chociażby można zebrać wojsko, toć przecie potrzebaby go uzbroić i utrzymać podczas przeprawy, a nawet i w portach w Terra ferma; atoli co do tych wszystkich artykułów niestałe mały bagateli — pieniędzy!

Według gazety Kanterburskiej, miało oprócz wojsk wysłanych od Jenerała Sir G. Macgregora, odpłynąć z Anglii d. 11. Listop. znowu dwa okręty. Na jednym z nich znajdował się Sennor Mendez, jako Agent Wenecuelński, którego atoli Rząd Angielski nie uznał. Sam M'Gregor miał wyjechać za 2 dni; ostatni zaś transport, miał wkrótce potem odpłynąć pod dowodztwem Pułkownika Maceroniego, który był Adjutantem Murata.

Rozporządzeniem tajney Rady Królewskiej z dnia 7go Listopada, zakazano na 6 miesięcy wywozu prochu, broni, i innych potrzeb wojskowych, do Afryki, Indyy zachodnich, i do całego stałego lądu Amerykańskiego.

Ameryka Hiszpańska.

Na zachodnio-Indyjskich wyspach Hiszpańskich trwa wciąż handel niewolnikami, a nawet zdaje się wzmacniać tem bardziej, czem bliższym jest czas, od którego ustać ma według traktatów. Ładunek iednego okrętu, który 728 takich nieszczęśliwych ofiar miał na pokładzie, szacowano na 200,000 dollarów wartości. — W Hawannie zagrabiono okręt Angielski z amunicyją, na którym znajdowało się także 15,000 karabinów. Rząd Hiszpański nie chciał ładunku ani kupić ani oddać, ani sprzedaż jego na wyspie dozwolony. Nie wiadomo, czyli ten okręt przeznaczonym był do Hawanny, czyli też tam przypadkiem zawinął. — W. Santa Martha wyszedł w dniu 12tym Września rozkaz, aby wszyscy Poddani Angielscy w przeciągu dni 15sta wynieśli się z Kraiu.

Z Meksyku donoszą, że w miesiącu Maju r. b., 6143 powstańców tamecznych prosilo o łaskę i przebaczenie. — Miasto Meksyk ucierpiało dnia 31go Maja przez mocne trzęsienie ziemi; kilkanaście budynków publicznych podpadło uszkodzeniu, i zawaliło się kilka łuków w wodociągu. — Związek między Meksykiem a Veracruz był otwarty, tymczasem tak port ostatni jako i Porto Bello w Panamie zagrożone były przez powstańców; a przeto gotowano się do obrony. —

Według późniejszych wiadomości, Komodor Aury oznajmił urzędowie Władzom Jamajckim, że zajął wyspy Santa Catalina, Vieja-Providencia, i San Andrea (w przedłuż brzegów Panamy położone). Wyspa S. Catalina ma port wysmienity, mogący pomieścić do 200 okrętów. Aury zajmuje się tam urządzeniem korpusu, z którym wylądować chce do Nowey-Grenady. Ma już mieć 800 ludzi, po największej części zbiegłych z Grenady. Ma tam przybyć także i Sir Gregor Macgregor z wyprawą swoją.

Donoszą z Limy, że Wice-Król Peruwilanski czyni wielkie nateżenia, aby pomnożyć swą flotę; wszelako trudno, aby ta zdolała utrzymać się na morzu, skoro nadejdzie 10 fregat, które powstańcy Chilijscy w Nowym Yorku budują i pod rozkazy Lorda Cochranego oddać mają. — Słychać, że Jenerał Osorio utrzyma się przy naczelnem dowodztwie, ponieważ bitwę pod Maipo nie miał przegrać przez własną winę, ale przez zdradę dwóch Jenerałów, którzy na stronę powstańców przyszedł mieli.

Dziennik Frankfortski donosił, że według nadeszłych do Londynu wiadomości z Valparaiso (w Chili), port tameczny blokowany był ściśle przez eskadrę Królewską; Jenerał

B r a z y l i a.

Listy z Rio de Janeiro umieszczone w gazetach Londyńskich donoszą, że tam Anglicy dobrze są przyjęci, i że mają nadzieję rozkrzewienia handlu swojego w wewnętrznych Prowincjach Państwa; atoli, że handel Portugalski cierpi niezmiernie przez korsarzy, że sam Artigas wydał 100 listów korsarskich przeciwko Portugalczykom, i że listy te prawie wszystkie porozbierano do Ameryki północnej.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Z Baltimore wyłynął znowu mały uzbrojony szoner Freemason, który bez wątpienia wnet zamieni się na morzu w korsarską banderę Artigasa. Z Buenos-Ayres donoszą pod dnem 26. Sierpnia, że wszystkie listy korsarskie wydane od Artigasa, są już w użytku, i że ci korsarze zdobycze swoje odwożą do Zjednoczonych Stanów. — Jenerałny Konzul Portugalski w Nowym Yorku zaniósł wyraźną skargę o rozbójstwo morskie, czyli o zabieranie okrętów Portugalskich przez jednego korsarza, który wyłynął z Baltimore i przybrał banderę Artigasa. Właściciele pomienionego okrętu korsarskiego, a mianowicie Pocztmistrz Baltimorski, Sędzia Policji (Szeryf) Hrabstwa, tudzież P. Kerick, Snyder i Patterson, musieli złożyć poręczymy pół miliona dollarów. Sądzone, że ta sprawa rozstrzygnięta zostanie przeciwko właścicielom okrętu korsarskiego.

Tak względem zajęcia wysp Vieja Providencia i Santa Catalina, przez Kommodora Aury, iako też względem tak licznej ezbraiania korsarzy w Baltimore i innych portach Amerykańskich, umieściła Amerykańska gazeta półurzędowa National-Intelligencer z d. 30. Września, następujący godny uwagi artykuł: „Wiadomości nadeszłe nie dawno z Ameryki południowej, nie zostawiają żadnej wątpliwości, iż Jenerał Aury zaopłynął w Old Providence i Santa Catalina miejsce zgromadzania się (*rendezvous*). Według tego wszystkiego, co nam wiadomo o celu tego przedsięwzięcia (aczkolwiek założenie to nastąpiło pod szanowniejszą opieką aniżeli owo na wyspie Amelii); cieszymy się serdecznie, iż nie leży przy granicach naszych, a przeto, że ze strony Rządu naszego nie potrzebuje innego pośrednictwa, nad to, którego wymagać może obrona własnego handlu. Spodziewamy się, że bardzo małą będzie liczba ewych, których Aury nakłoni do opuszczenia brzegów naszych, a puszczenia się za awanturami jego. Ostatnie wiadomości o postępach systematu korsarskiego, i połączonej z nim zachwalności przeciwborodowi ludzkiemu i przetrwaniu naszym własnym prawom, nie przyczyniły

się właśnie do zachęcenia ludzi uczciwych, aby się przychylali do podobnych awanturnictw. Chociaż uzbraiania takowe, dla słusznych przyczyn politycznych, dotychczas prawami naszymi wyraźnie zabronione nie są, przeciwieństwo użycie funduszów lub osób współobywateli naszych, nie uważalibyśmy wcale iako chwalebne użycie pieniędzy i przemysłu; owszem bylibyśmy skłonniejsi do sądzienia, że podobne użycie pieniędzy i ludzi szkodliwym jest prawemu handlowi, i narusza moralność publiczną. Przynajmniej wątpliwą jest rzeczą; czyli tak nie jest w samej istocie; a w takich okolicznościach mamy wszelkie powody odwoznić od tego ziomków naszych. Nie podpada żadnej wątpliwości iż są ludzie, którzy tchną nienawiścią uciemiężania a miłością wolności, i którym zda się, że dla osiągnięcia zamiaru swojego, wolno im nawet odstąpić od praw krajowych; z tem wszystkim obawiamy się, aby większa część składających wojsko korsarskie, lub uzbraiających tę okrety, nie rządziła się wcale innymi zasadami, mianowicie, nie żądzą sławy wojennej, ale złota Hiszpańskiego i Portugalskiego. Przez odkrycia udzielone niedawno Publiczności, poznaliśmy niestety z głębokim żalem, do jakiego stopnia niektórzy współobywatele nasi, rządzeni jedną lub drugą pobudką, zapędzili się w korsarstwo, do stopnia mówię takiego, iżbyśmy nigdy nie dali temu wiarę, gdyby przypadek nie wydał był na jaw tę rzecz. Względem polityki prawa, obowiązującego ziomków naszych do neutralności, nie może panować żadna różność w zdaniach. Ten sam sposób rozumowania iakimby naruszenie tego prawa neutralności ze względu prawa moralnego usprawiedliwiać zechciano, służyłby także i do usprawiedliwienia zwałców praw naszych embargowych, a nawet mogły być użyte na obronę przestępstw naszych praw celnych i żeglarskich. Nadmieniamy o nowszych odkryciach, nie zmierzamy bynajmniej, kazić imiona tych, którzy znani są Publiczności iako przedmiot skarg zaniiesionych przez jenerałnego Konzula Portugalskiego w Baltimore. Nie wchodząc w to, czyli skargi te według praw narodowych grantownemi są lub odrzuconemi być powinny, cieszy nas to, iż dowiedzieliśmy się, że przynajmniej jedna z nich zasadza się na powieściach, niezastępowalnych na żadną uwagę.“

Według doniesień z Baltimore przybyli tam dnia 6. Października z Alabamy: Jenerałowie Chauzel i Lefebvre-Desnouettes, z niejakim P. Villarem. Jenerał Grouchy znajdował się w Bostonie.